

Ki Tavo “Wanneer gij komt ”
Deuteronomium 26:1–29:8
Jesaja 60:1–22
Handelingen 16–18

Herinnering aan de reis.

Het volk van Israël staat aan de oostelijke oever van de Jordaan opgesteld. Veertig jaar woestijn liggen achter hen. Het Beloofde Land is nu zo dicht bij dat ze het kunnen ruiken. Nog slechts enkele dagen en dan zullen ze er ingaan. Als Mozes het volk eraan herinnert dat ze in het land naar de Torah moeten leven, geeft hij hen een zeer belangrijke opdracht. Hij zegt hen in Deuteronomium 26 wat ze moeten doen nadat ze zich in het land gevestigd hebben. Ze moeten een deel van de oogst van het land nemen en naar de Priester gaan die in de Tabernakel dienst doet. Daar moeten ze de oogst van het land offeren en zich de reis voor de geest halen die hen bracht naar het land dat vloeit van melk en honig. Ze moeten zich in het bijzonder het leven in Egypte herinneren, waarvan HaShem hen bevrijdde. Ze moeten terugdenken aan de onderdrukking en de slavernij waaronder ze tijdens de lange jaren van gebondenheid hadden geleefd.

Ons herinneren waar we vandaan komen is een opdracht die we allemaal op regelmatige basis zouden moeten doen. Het is veel te gemakkelijk om te vergeten waar we vandaan kwamen en uit welk leven Hij ons wegreep. Na een tijd kan ons geheugen ons parten spelen en zijn we geneigd de tegenspoed van ons leven van slavernij te vergeten. We beginnen te doen als de Hebreërs die zich de komkommers, de look en het vlees herinnerden, maar vergaten dat deze dingen er alleen kwamen aan het einde van een dag van bakstenen, mortel en het knallen van zweepen.

Vergeten waar we vandaan komen kan een ramp in ons leven veroorzaken. Vergeten kan maken dat we onze ogen niet richten op De Ene die ons uit de slavernij haalde in de eerste plaats. We vergeten de hopeloze situatie waarin we ons bevonden en de reden waarom we daar in de eerste plaats waren. We vergeten om dankbaar te zijn voor de reis waarop Hij ons geleid heeft en de

bestemming die nu in zicht is. De waarheid over het verleden vergeten maakt dat we over onze schouder terugkijken naar het leven dat we ooit leefden, inplaats van onze blik te focussen op de wonderen die op een paar stappen van ons vandaan voor het grijpen liggen.

Voor sommigen was het verleden een leven gevuld met de ergste verslavingen die de wereld te bieden had. Voor anderen was het leven gevuld met de ergste verslavingen die religie te bieden had. Uiteindelijk is slavernij, slavernij en het ene zowel als het andere hadden een greep op ons, die ons ervan weerhield onze Schepper te dienen op de manier die Hij verlangt en verdient.

Neem op de Shabbat van dit weekend een moment, vooral nu we de Herfst Feesten naderen, om de Reis waardoorheen Hij je leidde te overdenken. Bedenk waar je vandaan kwam. Herinner je de ketens van gebondenheid waarvan Hij je vrij zette. Overdenk de stappen die Hij voor jou doorheen je reis geregeld heeft en de plaats waar Hij je vandaag bracht. Kijk eens verder naar de stappen die je in je toekomst kan zien en de bestemming waarnaar je op weg bent. Beschouw in dit alles het wonder van het feit dat de Ene, die het heelal tot bestaan sprak, dit alles deed voor jou en voor mij. Uiteindelijk zou het woord dankbaarheid een geheel nieuwe betekenis kunnen krijgen!

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned.vert.S. van Goethem